

Competitiveness Newsletter

ปีที่ 4 ฉบับที่ 5 เดือนมิถุนายน 2558

โครงการศึกษาพื้นที่เพื่อจัดทำ
แนวทางการพัฒนาศักยภาพการค้า
การลงทุน และการท่องเที่ยว
ตามเส้นทางความเชื่อมโยงโครงข่าย
คมนาคมในภูมิภาคอาเซียน 1

ผลการจัดอันดับความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศไทย
โดย IMD ปี 2558 2

ความสามารถในการแข่งขัน
ด้านการศึกษา ของ IMD ปี 2558 4

สถานการณ์ภาคการผลิตและบริการ 6

ความเคลื่อนไหว
ประจำไตรมาส 7

เครื่องชี้วัดความสามารถ
ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
ของไทย 13

เกร็ดน่ารู้
PISA คืออะไร 14

โครงการศึกษาพื้นที่เพื่อจัดทำ แนวทางการพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ตามเส้นทางความเชื่อมโยงโครงข่าย คมนาคมในภูมิภาคอาเซียน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำโครงการศึกษาพื้นที่เพื่อจัดทำแนวทางการพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ตามเส้นทางความเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมในภูมิภาคอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของไทยและพื้นที่เชื่อมโยง และนำเสนอแนวทางการพัฒนาด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ รองรับการเติบโตของโครงข่ายคมนาคมในภูมิภาคอาเซียน ซึ่ง สศช. กำหนดขอบเขตการศึกษา จำนวน 2 เส้นทาง ประกอบด้วย (1) แนวพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ เส้นทาง R3A เริ่มจากอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ผ่านด่านเชียงของ เข้าสู่เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว แขวงหลวงน้ำทา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) บ่อเต็น เชียงรุ่ง คุณหมิง สาธารณรัฐประชาชนจีน และ (2) แนวพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก เส้นทาง R9-R1 เริ่มจากจังหวัดมุกดาหาร เมืองโกสุมพิสัย แขวงสหัสขันธ์เขตลาวบาว เว้ ดานัง ฮอยอัน หวงเต่า ถึงนครโฮจิมินห์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยดำเนินการลงพื้นที่สำรวจพื้นที่เป้าหมาย และประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ตลอดจนการสัมภาษณ์พูดคุยกับผู้ประกอบในพื้นที่ รวมทั้งจัดประชุมกลุ่มย่อยในพื้นที่จังหวัดเชียงราย จังหวัดมุกดาหาร และในส่วนกลาง เพื่อระดมความเห็นจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

จากการวิเคราะห์ศักยภาพและความพร้อมด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคที่ต้องพัฒนาในประเด็นที่สำคัญ เช่น (1) ความพร้อมในการพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (2) ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่ง และระบบสาธารณูปการ (3) กฎระเบียบข้อบังคับที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมธุรกรรมทางการค้า (4) ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจเชื่อมโยง (5) ขาดการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานและธุรกิจเชื่อมโยงตลอดแนวเส้นทาง (6) ขาดการตลาด (Marketing) (7) เส้นทางสายธุรกิจยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควรสภาพผิวการจราจรทรุดโทรม และไม่มีเส้นทางรองรับการท่องเที่ยว และ (8) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางข้ามพรมแดนยังขาดความคล่องตัวโดยเฉพาะกฎระเบียบด้านการคมนาคมขนส่ง ฯลฯ

โครงการศึกษาพื้นที่
เพื่อจัดทำ
แนวทางการพัฒนา
ศักยภาพการค้า
การลงทุน และการ
ท่องเที่ยว
ตามเส้นทางความ
เชื่อมโยงโครงข่าย
คมนาคมในภูมิภาค
อาเซียน

ผลการจัดอันดับ
ความสามารถ
ในการแข่งขันของ
ประเทศไทย
โดย IMD ปี 2558

ทั้งนี้ ผลการศึกษาสามารถนำไปสู่ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สำคัญคือ

- 1) การเตรียมความพร้อมให้ประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาค และ 2) การปรับปรุงกฎระเบียบและข้อจำกัดด้านการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวให้สอดคล้องเป็นมาตรฐานเดียวกันตลอดเส้นทางอาเซียน โดยในระยะเร่งด่วน เช่น การเร่งรัดจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเชิงของและมุกดาหาร การเร่งรัดการจัดทำผังเมืองของพื้นที่อำเภอเชิงของ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดมุกดาหาร การเร่งปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบทางการค้าและข้อจำกัดในประเทศ รวมทั้งขั้นตอนพิธีการผ่านแดนของคนและสินค้า และการจำกัดปริมาณเงินเข้า-ออกประเทศ รวมทั้งเร่งรัดการเจรจาแบบพหุภาคีกับประเทศเพื่อนบ้านในประเด็นที่เป็นข้อจำกัดเรื่องกฎระเบียบ พิธีการผ่าน/ข้ามแดนของคนและสินค้า รวมทั้งระบบประกันภัย ฯลฯ และในระยะปานกลาง เช่น การจัดระบบโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ รองรับการลงทุนและการท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาเส้นทางสายรองเพื่อแก้ปัญหาความแออัดในสายหลัก และการเชื่อมโยงข้อมูลของศูนย์บริการข้อมูลกับหน่วยงานต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร online ฯลฯ

ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศไทยโดย IMD ปี 2558

การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ IMD ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของเขตเศรษฐกิจทั่วโลก จำนวนทั้งสิ้น 61 เขตเศรษฐกิจ (ปี 2558 มีประเทศมองโกเลียเพิ่มเข้ามา) ซึ่งผลการจัดอันดับในปี 2558 ปรากฏว่าสหรัฐอเมริกายังคงอยู่ในอันดับที่ 1 ฮองกงอยู่ในอันดับที่ 2 และสิงคโปร์อยู่ในอันดับที่ 3 สำหรับประเทศในอาเซียน มาเลเซียอยู่ในอันดับที่ 14 ฟิลิปปินส์อยู่ในอันดับที่ 41 และอินโดนีเซียอยู่ในอันดับที่ 42 ในปี 2558 ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 30 ลดลงจากอันดับที่ 29 ในปี 2557 แม้ว่ามีผลคะแนนรวมสูงขึ้นจาก 64.98 คะแนน เป็น 69.79 คะแนนก็ตาม โดยสามารถวิเคราะห์จุดอ่อนได้ดังนี้

สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) ปรับตัวลดลง 1 อันดับจากอันดับที่ 12 ในปี 2557 มาเป็นอันดับที่ 13 ในปี 2558 โดยมีปัจจัยซึ่งปรับตัวลดลงใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) **ด้านเศรษฐกิจในประเทศ** ปรับตัวลดลง 13 อันดับจากอันดับที่ 33 ในปี 2557 มาเป็นอันดับที่ 46 ในปี 2558 จากการลดลงของอัตราการเจริญเติบโตของรายได้ประชาชาติที่แท้จริงเฉลี่ยต่อหัว (real GDP growth per capita) ที่ปรับตัวลดลงถึง 33 อันดับ จากอันดับที่ 15 ในปี 2557 มาเป็นอันดับที่ 48 ในปี 2558 2) **ด้านการค้าระหว่างประเทศ** ปรับตัวลดลง 3 อันดับจากอันดับที่ 5 ในปี 2557 มาเป็นอันดับที่ 8 ในปี 2558 จากปัญหาอัตราแลกเปลี่ยนที่มีอันดับลดลง 22 อันดับ จากอันดับที่ 18 ในปี 2557 มาเป็นอันดับที่ 40 ในปี 2558 และ 3) **ด้านการลงทุนระหว่างประเทศ** ปรับตัวลดลง 5 อันดับจากอันดับที่ 29 ในปี 2557 มาเป็นอันดับที่ 34 ในปี 2558 จากปัญหาการย้ายฐานการผลิตที่ปรับตัวลดลงถึง 21 อันดับ จากอันดับที่ 32 ในปี 2557 มาเป็นอันดับที่ 53 ในปี 2558

ประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Efficiency) ปรับตัวดีขึ้น 1 อันดับ จากอันดับที่ 28 ปี 2557 มาเป็นอันดับที่ 27 ปี 2558 แม้ว่าปัจจัยส่วนใหญ่จะปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะด้าน**กรอบการบริหารด้านสถาบัน**ที่ปรับตัวขึ้น 5 อันดับจากอันดับที่ 39 ในปี 2557 เป็นอันดับที่ 34 ในปี 2558 เนื่องจากปัญหาคอร์รัปชันและความไม่โปร่งใสปรับตัวขึ้นมาก แต่ยังมีปัจจัยในหลายด้านที่ต้องเร่งปรับปรุง ได้แก่ 1) **ด้านกฎหมายทางธุรกิจ** คงที่อยู่ในอันดับที่ 51 จากปีก่อนหน้า เนื่องจากเกือบทุกปัจจัยยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ เช่น ระยะเวลาในการเริ่มต้นธุรกิจ กฎหมายด้านการแข่งขันทางการค้า และกฎระเบียบทางภาษีที่ไม่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจและการลงทุนของต่างชาติ เป็นต้น และ 2) **ด้านกรอบการบริหารด้านสังคม** โดยปัจจัยที่ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ คือ ปัญหาความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง แม้ว่าจะมีการปรับตัวขึ้นของอันดับและคะแนนจากอันดับที่ 58 (คะแนน 1.61) ในปี 2557 เป็นอันดับที่ 55 (คะแนน 3.06)

ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (Business Efficiency) ปรับตัวดีขึ้น 1 อันดับ จากอันดับที่ 25 ในปี 2557 มาเป็นอันดับที่ 24 ในปี 2558 แม้ว่าปัจจัยเกือบทุกด้านจะขยับตัวดีขึ้น แต่ยังมีปัจจัยที่ต้องเร่งปรับปรุง โดยเฉพาะ**ด้านผลิตภาพและประสิทธิภาพ** แม้ว่าจะปรับตัวขึ้น 2 อันดับจากอันดับที่ 49 ในปี 2557 เป็นอันดับที่ 47 ในปี 2558 แต่ปัจจัยหลายตัวยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ได้แก่ ผลิตภาพการผลิตรวม ผลิตภาพของแรงงาน และประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยในปี 2558 อยู่ในอันดับที่ 55, 56 และ 53 ตามลำดับ แม้ว่าในส่วนของการประเมินผลิตภาพการผลิตต่อคนในปี 2558 จะเพิ่มเป็น 25,508 เหรียญสหรัฐฯ จาก 17,052 เหรียญสหรัฐฯ ในปี 2557

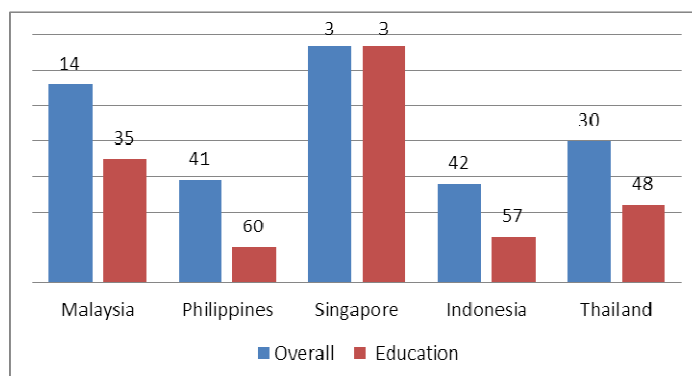
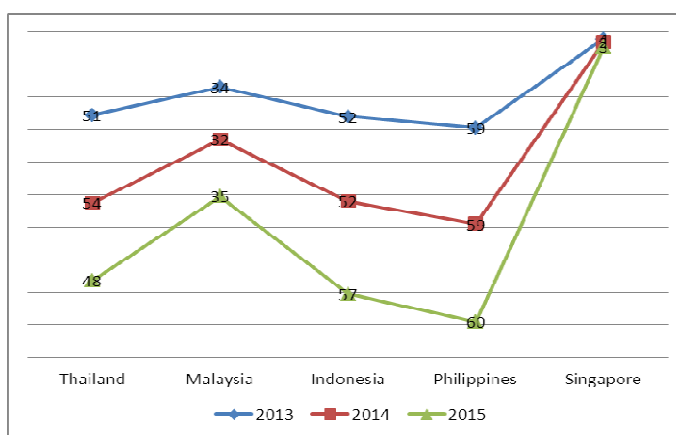
โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ปรับตัวขึ้น 2 อันดับ จากอันดับที่ 48 ในปี 2557 มาเป็นอันดับที่ 46 ในปี 2558 อย่างไรก็ตามปัจจัยเกือบทุกด้านยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ได้แก่ 1) **โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี** ปรับตัวลดลง 3 อันดับจากอันดับที่ 41 ในปี 2557 เป็นอันดับที่ 44 ในปี 2558 โดยเฉพาะตัวชี้วัดด้านจำนวนคอมพิวเตอร์ต่อประชากรหนึ่งพันคน แม้ว่าในปี 2558 จะเพิ่มจำนวนเป็น 185 จาก 165 ในปี 2557 แต่อันดับกลับปรับตัวลดลง 2 อันดับ จากอันดับที่ 55 ในปี 2557 เป็นอันดับที่ 57 ในปี 2558 2) **โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์** ปรับตัวลดลง 1 อันดับจากอันดับที่ 46 ในปี 2557 เป็นอันดับที่ 47 ในปี 2558 เนื่องจากปัญหาด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยปรับตัวลดลง 1 อันดับจากอันดับที่ 53 ในปี 2557 เป็นอันดับที่ 54 ในปี 2558 3) **สุขภาพและสิ่งแวดล้อม** ปรับตัวลดลง 1 อันดับจากอันดับที่ 53 ในปี 2557 เป็นอันดับที่ 54 ในปี 2558 เนื่องจากปัจจัยด้านงบประมาณด้านสาธารณสุข ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และ 4) **ด้านการศึกษา** ปรับตัวขึ้น 6 อันดับจากอันดับที่ 54 ในปี 2557 เป็นอันดับที่ 48 ในปี 2558 อย่างไรก็ตาม เกณฑ์ชี้วัดทุกตัวยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ได้แก่ อัตรากำลังครูในระดับมัธยมศึกษา อัตราประชากรที่ได้รับการศึกษาในระดับสูงกว่ามัธยม และด้านทักษะทางภาษา

ความสามารถในการแข่งขัน
ด้านการศึกษา
ของ IMD ปี 2558

ความสามารถในการแข่งขัน

ด้านการศึกษา ของ IMD ปี 2558

จากรายงานการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาของสถาบันระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาการจัดการ หรือ International Institute for Management Development (IMD) ได้จัดทำรายงาน World Competitiveness Yearbook 2015 (WCY2015) ซึ่งจากรายการตัวชี้วัดด้านการศึกษา จำนวน 18 รายการ ไทยมีการปรับตัวดีขึ้นบางรายการส่งผลให้อันดับรวมด้านการศึกษาของไทยดีขึ้น จากปี 2558 โดยปรับตัวดีขึ้น 6 อันดับจากอันดับที่ 54 ในปี 2557 เป็นอันดับที่ 48 ในปี 2558 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศอาเซียน ไทยเป็นอันดับสามในอาเซียน โดยสิงคโปร์ ยังเป็นอันดับหนึ่งในด้านการศึกษา อันดับที่ 3 รองลงมาคือ มาเลเซีย อันดับที่ 35

หากพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัดจะเห็นว่าไทยมีการปรับตัวดีขึ้นในบางรายการ แต่คงยังทิ้งห่างจากอันดับหนึ่งของอาเซียนมากกว่าสามสิบอันดับ อันดับที่ปรับตัวดีขึ้นไม่มากนักประกอบด้วย 1) ด้านงบประมาณภาครัฐที่ใช้ในการศึกษา (Total public expenditure on education) อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยปรับตัวดีขึ้น 3 อันดับ จากอันดับที่ 42 ในปี 2557 เป็นอันดับ 39 ในปี 2558 2) ด้านงบประมาณภาครัฐที่ใช้ในการศึกษาต่อประชากร (Total public expenditure on education per capita) ไทยปรับตัวดีขึ้น 1 อันดับ จากอันดับที่ 53 ในปี 2557 เป็นอันดับ 52 ในปี 2558 3) ด้านอัตราการเข้าเรียนสุทธิระดับมัธยมศึกษา (Secondary school enrollment) ไทยปรับตัวดีขึ้น 3 อันดับ จากอันดับที่ 55 ในปี 2557 เป็นอันดับ 52

ในปี 2558 4) ด้านการตอบสนองความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจระบบการศึกษา (Educational system) ไทยปรับตัวดีขึ้น 3 อันดับ จาก อันดับที่ 49 ในปี 2557 เป็น อันดับที่ 46 ในปี 2558

ส่วนด้านที่มีการปรับตัวเด่นชัดและอาจส่งผลให้อันดับความสามารถรวมด้านการศึกษาดีขึ้น ประกอบด้วย ด้านงบประมาณภาครัฐที่ใช้ในการศึกษาต่อนักเรียนระดับก่อนประถมถึงอุดมศึกษา (total public expenditure on education per pupil) ไทยปรับตัวดีขึ้นมากถึง 39 อันดับ จาก อันดับที่ 41 ในปี 2557 เป็น อันดับที่ 2 ในปี 2558 ด้านอัตราการไม่รู้หนังสือ (15 ปีขึ้นไป) (Illiteracy) ไทยปรับตัวดีขึ้น 7 อันดับ จากอันดับที่ 50 ในปี 2557 เป็นอันดับ 43 ในปี 2558 ส่วนด้านผู้หญิงที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท (Women with degrees) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดใหม่ที่เพิ่มขึ้นในปี 2558 อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยอยู่ อันดับที่ 23 ซึ่งสูงเกินครึ่งของจำนวนประเทศที่ IMD จัดอันดับ (61 ประเทศ) และดีกว่าประเทศในอาเซียน (IMD จัดอันดับประเทศอาเซียน 5 ประเทศ)

แม้ว่าการศึกษาของไทยได้มีการปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น แต่ด้วยจำนวนตัวชี้วัดที่ IMD ใช้ในการจัดอันดับมีจำนวน 342 ตัวชี้วัด ทำให้การปรับตัวในด้านการศึกษา ไม่ส่งผลต่ออันดับความสามารถในการแข่งขันรวมของประเทศมากนัก

	2556	2557	2558
Education	51	54	48
Total public expenditure on education	42	42	39
Total public expenditure on education per capita	53	53	52
total public expenditure on education per pupil		41	2
Pupil-teacher ratio (primary education)	35	34	34
Pupil-teacher ratio (secondary education)	54	54	55
Secondary school enrollment	52	55	52
Higher education achievement	48	50	53
Women with degrees	-	-	23
Student mobility inbound	48	47	49
Student mobility outbound	49	50	51
Educational assessment	44	44	44
English proficiency	56	57	57
Educational system	43	49	46
Science in schools	45	44	50
University education	38	48	53
Management education	38	42	52
Illiteracy	47	50	43
Language skills	50	51	53

สถานการณ์ภาค การผลิตและ บริการ

สถานการณ์ภาคการผลิตและบริการ

เศรษฐกิจไทยไตรมาสแรก ปี 2558 ขยายตัวร้อยละ 3.0 ปรับตัวดีขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.1 ในไตรมาสที่สี่ของปี 2557 ในด้านการใช้จ่าย มีปัจจัยสนับสนุนจากการบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาครัฐ และการส่งออกบริการ ในด้านการผลิต ปรับตัวดีขึ้นในเกือบทุกภาคการผลิต โดยเฉพาะสาขาก่อสร้าง สาขาโรงแรม และภัตตาคาร สาขา คมนาคมขนส่ง และสาขาอุตสาหกรรมที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2558 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.0 – 4.0 โดยมีปัจจัยสนับสนุน จาก (1) การใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐที่ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายที่เริ่มดำเนินการตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ 2558 ประกอบกับโครงการลงทุนที่มีความชัดเจน อาทิ โครงการบริหารจัดการน้ำ และโครงการลงทุนยกระดับโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ด้านการคมนาคมขนส่ง (2) การใช้จ่ายและการลงทุนของภาคเอกชนที่ปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ ในภาวะที่ความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ และแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี (3) การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวที่คาดว่าจะต่อเนื่องในช่วงที่เหลือของปี (4) การผลิตภาคอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น และ (5) ราคาน้ำมันยังอยู่ในระดับต่ำซึ่งเพิ่มอำนาจซื้อและเอื้ออำนวยต่อการดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลายเป็นต่อเนื่อง

ด้านการส่งออก ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าหลักที่ชะลอตัว โดยเฉพาะญี่ปุ่น และจีน การแข็งค่าของเงินบาทโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับเงินสกุลยูโรและเงินเยน การลดลงของราคาสินค้าส่งออกตามราคาน้ำมันดิบและราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก โดยเฉพาะราคาน้ำมันสำเร็จรูป เคมีภัณฑ์ ยางพารา และข้าว รวมถึงการตัดสิทธิพิเศษทางการค้า (GSP) ในสินค้าส่งออกของไทยไปยังยุโรป เป็นข้อจำกัดสำคัญที่ทำให้การส่งออกของไทยขยายตัวลดลง โดยปริมาณการส่งออกลดลงร้อยละ 2.6 และราคาสินค้าส่งออกลดลงร้อยละ 1.8 สินค้าส่งออกที่ยังขยายตัวต่อเนื่อง ได้แก่ ยานยนต์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน และ วงจรพิมพ์ ส่วนสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และ ปิโตรเคมี ทั้งนี้ การลดลงของการส่งออกไม่ได้มีสาเหตุมาจากการลดลงของการส่งออกในตลาดหลักเท่านั้น แต่การลดลงของการส่งออกและราคาสินค้าส่งออกของประเทศต่างๆ ที่เป็นวงกว้างส่งผลให้เศรษฐกิจในประเทศคู่ค้าในภูมิภาคเอเชียชะลอตัวลงและส่งผลกระทบทางอ้อมต่อการส่งออกของไทยอีกทางหนึ่งด้วย

ด้านการท่องเที่ยว ภาคการท่องเที่ยวมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง หลังจากนักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่นต่อสถานการณ์การเมืองไทยมากขึ้น โดยในไตรมาสแรก ช่วงเดือนมกราคม – มีนาคม 2558 มีนักท่องเที่ยว จำนวน 7,876,726 คน ขยายตัวร้อยละ 23.54 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่รายได้จากการท่องเที่ยวมีมูลค่าเท่ากับ 394,257.61 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 26.01 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวเป็นผลจากการเติบโตของนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เดือนมกราคม โดยเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียตะวันออก เอเชียใต้ ตะวันออกกลาง อเมริกา และแอฟริกา ตามลำดับ ในขณะที่การหดตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวจากยุโรป ยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญต่อภาพรวมการท่องเที่ยวของไทยในปี 2558 รวมถึงภาวะเศรษฐกิจโลก และความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องเฝ้าติดตาม

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของภาคธุรกิจโรงแรม และธุรกิจบริษัทนำเที่ยว ยังได้รับผลกระทบอย่างมากจากการลดลงของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวรัสเซีย

สำหรับปัจจัยที่ต้องเฝ้าระวังของเศรษฐกิจไทยในปี 2558 มาจากสถานการณ์ภายนอกประเทศ อาทิ ปัญหาวิกฤติทางการเงินของกรีซ ปัญหาเศรษฐกิจของรัสเซีย และนโยบายทางการเงินของยูโรโซน และญี่ปุ่นที่คาดว่าจะมีมาตรการผ่อนคลายทางการเงินเพิ่มเติมเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ รวมถึงราคาน้ำมันที่ปรับตัวลงอย่างรวดเร็วจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศผู้ผลิตน้ำมัน ประกอบกับการแข็งค่าขึ้นของค่าเงินดอลลาร์ จะส่งผลกระทบต่อเงินทุนเคลื่อนย้าย และอาจกระทบต่อค่าเงินบาทไทยให้มีการอ่อนค่าลงจากปัจจุบัน นอกจากนี้ เศรษฐกิจจีนที่คาดว่าจะลดความร้อนแรงลง หรืออาจขยายตัวได้ประมาณ 7% ในปี 2558 นี้ อาจกระทบต่อเศรษฐกิจคู่ค้ารวมทั้งการส่งออกของไทย

ความก้าวหน้าในการดำเนินงาน

คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไข

ปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.)

- สศช. ได้ประชุมเตรียมการร่วมกับ กรร.เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2558 ทั้งนี้ การประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ครั้งที่ 2/2558 วันพุธที่ 8 กรกฎาคม 2558 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุมตึกสันติไมตรีหลังใน ทำเนียบรัฐบาล เรื่องเพื่อพิจารณา 6 เรื่อง ประกอบด้วย

- 1) การจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการค้า (Technological Institute for Sustainability and Trade : TIST)
- 2) การขอใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ (ที่เสื่อมโทรม) เพื่อพัฒนาด่านชายแดนให้เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและส่งเสริมด้านการค้า การลงทุน การบริการโลจิสติกส์ และการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล (กรร.)
- 3) การขอขยายพื้นที่การให้บริการน้ำประปาของการประปานครหลวง เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและลดต้นทุนการผลิต
- 4) การยกเลิกการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเครื่องปรับอากาศชนิดที่ใช้กับรถยนต์
- 5) การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางเรือสำราญ (Cruise Tourism)
- 6) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายควบคุมการปล่อยน้ำทิ้งจากโรงงานลงสู่แหล่งน้ำ

ความเคลื่อนไหว

ประจำ

ไตรมาส

ความก้าวหน้าในการดำเนินงาน

คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ (กพข.)

การแต่งตั้งคณะกรรมการ 5 ชุด ภายใต้ คณะกรรมการ กพข.

นายกรัฐมนตรีได้ลงนามในคำสั่งคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) แต่งตั้งคณะกรรมการภายใต้ กพข. 5 คณะ เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2558 ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการชุดที่ 2 ด้านการพัฒนาคัลสเตอร์ 2) คณะกรรมการชุดที่ 3 ด้านการพัฒนาเชิงกายภาพ 3) คณะกรรมการชุดที่ 4 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 4) คณะกรรมการชุดที่ 5 ด้านการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐและการพัฒนากระบวนการทางศุลกากร และ 5) คณะกรรมการชุดที่ 6 ด้านการจัดการข้อมูลและการสื่อสารประชาสัมพันธ์

การประชุมคณะกรรมการภายใต้ กพข.

- คณะกรรมการชุดที่ 2 ด้านการพัฒนาคัลสเตอร์ ได้กำหนดให้มีการประชุมเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2558 เพื่อจัดทำประเด็นที่เกี่ยวข้องและเป็นจุดอ่อน รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและแนวทางของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาคัลสเตอร์
- คณะกรรมการชุดที่ 3 ด้านการพัฒนาเชิงกายภาพ ได้กำหนดให้มีการประชุมเมื่อวันจันทร์ที่ 8 มิถุนายน 2558 เพื่อจัดทำประเด็นที่เกี่ยวข้องและเป็นจุดอ่อน รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและแนวทางของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเชิงกายภาพ (พื้นที่ โครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ)
- คณะกรรมการชุดที่ 4 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้กำหนดให้มีการประชุมเมื่อวันอังคารที่ 11 มิถุนายน 2558 เพื่อจัดทำประเด็นที่เกี่ยวข้องและเป็นจุดอ่อน รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและแนวทางของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- คณะกรรมการชุดที่ 5 ด้านการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐและการพัฒนากระบวนการทางศุลกากร ได้กำหนดให้มีการประชุม เมื่อวันศุกร์ที่ 12 มิถุนายน 2558 เพื่อจัดทำประเด็นที่เกี่ยวข้องและเป็นจุดอ่อน รวมทั้งพิจารณาแนวทางของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐและการพัฒนากระบวนการทางศุลกากร
- คณะกรรมการชุดที่ 6 ด้านการจัดการข้อมูลและการสื่อสารประชาสัมพันธ์ได้มีการประชุมครั้งที่ 1/2558 เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558 โดยได้พิจารณาแนวทางการทำงานของคณะกรรมการด้านการจัดการข้อมูลและการสื่อสารประชาสัมพันธ์ รวมทั้ง แนวทางการดำเนินงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการ 6 ชุด การประสานงานกับหน่วยงานร่วมดำเนินการในประเทศไทย (Partner Institutes) ของสถาบันจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้ง IMD WEF และ World Bank เพื่อจัดเตรียมกรอบแผนปฏิบัติการด้านการจัดการข้อมูลและการสื่อสารประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่มีประสิทธิภาพ การปรับฐานข้อมูลและการให้ความหมายตัวชี้วัดของส่วนราชการต่างๆ ให้มีความสอดคล้อง การกำหนดแนวทางเพื่อทำความเข้าใจกับภาครัฐ/เอกชน รวมทั้งกลุ่มเป้าหมายของการสำรวจข้อมูลให้รับทราบถึงความสำคัญของผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีต่อประเทศไทย

ผลการประชุมหารือรองนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล) ร่วมกับประธานคณะกรรมการ 6 ชุด ภายใต้คณะกรรมการ กพข.

ครั้งที่ 1/2558 เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2558

- ที่ประชุมมีความเห็นร่วมกันว่า ตัวชี้วัดที่เป็นจุดอ่อนของไทยซึ่งควรให้ความสำคัญและเฝ้าระวัง จำนวน 41 รายการ เป็นจุดเริ่มต้นในการพิจารณาหาข้อเท็จจริง (Fact) ว่าประเทศไทยกำลังประสบปัญหาดังกล่าวหรือไม่ และได้มีการดำเนินการแก้ไขในรูปแบบใด สำหรับการพัฒนาศักยภาพ ในเบื้องต้นควรพิจารณาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เช่น ด้านเกษตร การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ยานยนต์ และชิ้นส่วน โลจิสติกส์ และปิโตรเคมี ดังนั้น คณะอนุกรรมการฯ แต่ละชุด จะรับไปพิจารณาสภาพปัญหาที่แท้จริง เพื่อนำจัดทำประเด็นที่เกี่ยวข้องและเป็นจุดอ่อนในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันนำเสนอเพื่อพิจารณาร่วมกันในการประชุมครั้งต่อไป
- ตัวชี้วัดที่เป็นจุดอ่อนของไทยซึ่งควรให้ความสำคัญและเฝ้าระวัง จำนวน 41 รายการแต่ละตัวอาจมีความเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการฯ มากกว่า 1 ชุด เช่น Terms of trade index และด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ซึ่งประกอบด้วย 5 ปัจจัยย่อย ได้แก่ 1) Basic Infrastructure 2) Scientific Infrastructure 3) Technological Infrastructure 4) Health and Environment 5) Education ดังนั้น ในการจัดทำแผนปฏิบัติการของคณะอนุกรรมการฯ แต่ละชุดควรพิจารณาถึงความเชื่อมโยงของตัวชี้วัดที่เป็นจุดอ่อนประกอบ
- การดำเนินงานในระยะต่อไป มอบหมายที่ประชุมจัดทำประเด็นที่เกี่ยวข้องและเป็นจุดอ่อน รวมทั้งเป้าหมายในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มานำเสนอในการประชุมร่วมกับประธานคณะกรรมการ 6 ชุดครั้งต่อไปใน 1 เดือนข้างหน้า เพื่อพิจารณาร่วมกันและเตรียมนำเสนอคณะกรรมการ กพข.

ครั้งที่ 2/2558 เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2558

คณะอนุกรรมการชุดที่ 1 ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

แนวทางการดำเนินงาน

- ประเด็นที่ต้องการผลักดันผ่านคณะอนุกรรมการฯ 4 ประเด็น 1) การเพิ่ม potential growth ผลผลิตภาพของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะจากการลงทุนภาครัฐ 2) การเพิ่ม fiscal space และดูแลความมั่นคงด้านการคลัง เพื่อรองรับความท้าทายในระยะต่อไป 3) การดูแลประสิทธิภาพภาคการเงิน รวมทั้งเพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินสำหรับประชาชนและ SMEs 4) การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ดูแลเรื่องเศรษฐกิจมหภาคที่เป็นระบบมากขึ้น

มติที่ประชุม

- เห็นชอบตัวชี้วัดที่จำเป็นต้องผลักดันเพื่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยในด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจให้ตัด Real GDP growth ออก และให้มุ่งเน้นผลักดัน GDP per capita ให้มีอันดับที่ดีขึ้น 2) ควรกำหนดเป้าหมายในการยกระดับรายได้หรือการเก็บภาษีต่อ GDP ให้สูงขึ้น โดยกำหนดเป็นสัดส่วนร้อยละต่อ GDP และกรอบระยะเวลาดำเนินการที่ชัดเจน 3) ควรให้กำหนดขอบเขตประเด็นที่ต้องการผลักดันผ่านอนุกรรมการฯ ทั้ง 4 ประเด็นให้มีความชัดเจน โดยเฉพาะการดูแลเสถียรภาพและประสิทธิภาพทางการเงิน ควรเน้นเฉพาะประเด็นที่สำคัญเพื่อให้ได้เป้าหมายที่ชัดเจนและนำไปสู่การปฏิบัติได้มากขึ้น

คณะกรรมการชุดที่ 2 ด้านการพัฒนาคลัสเตอร์

แนวทางการดำเนินงาน

- การคัดเลือก Cluster/Value Chain จากจำนวน 11 คลัสเตอร์ เหลือเพียงจำนวน 7 คลัสเตอร์ ที่มีความพร้อมในการพัฒนาตามแนวทางคลัสเตอร์ในระยะแรก รวมถึงกำหนดระยะเวลาในการพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่กำหนด
- กำหนดให้มีการจัดตั้งทีมงานตามรายคลัสเตอร์ 7 กลุ่ม เพื่อระดมความคิดเห็นร่วมกันของ key persons ในแต่ละคลัสเตอร์ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเป้าหมายตัวชี้วัด ประเด็น/แนวทางการพัฒนาของแต่ละคลัสเตอร์/Value Chain ให้มีความชัดเจน พร้อมทั้งระบุบทบาทของภาครัฐหรือภาคเอกชนในการตอบสนองแต่ละประเด็นการพัฒนา และกรอบระยะเวลาของแต่ละประเด็น/กิจกรรมของการพัฒนา

มติที่ประชุม

- เห็นควรให้คัดเลือกคลัสเตอร์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มาจัดทำแผนพัฒนาในระยะแรกแทนคลัสเตอร์มันสำปะหลัง
- ให้นำเสนอแผนการพัฒนา (Action Plan) คลัสเตอร์ทั้ง 7 คลัสเตอร์ ในการประชุมครั้งต่อไป

คณะกรรมการชุดที่ 3 ด้านการพัฒนาเชิงกายภาพ

แนวทางการดำเนินงาน

- จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเชิงกายภาพ โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก
- กรอบการทำงานจะให้ความสำคัญกับประเด็นด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่มีกลไกหลักรองรับ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน
- ประสานงานกับหน่วยงานและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง ในส่วนที่มีกลไกเฉพาะหรือหน่วยงานขับเคลื่อนชัดเจนอยู่แล้ว และประสานงานกับคณะกรรมการต่างๆ ภายใต้ กพข. เพื่อให้สามารถดำเนินการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการได้อย่างมีบูรณาการและบรรลุเป้าหมายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- ให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดที่เป็นจุดอ่อนด้านโครงสร้างพื้นฐานใน 3 รายการ ของ IMD ได้แก่ 1) Internet users (per 1000 people) 2) Funding for technological development 3) Pollution problems

มติที่ประชุม

- ควรจัดทำรายละเอียดแผนงานที่ชัดเจนและวัดผลได้ สำหรับตัวชี้วัดที่เป็นจุดอ่อนทางด้านการพัฒนาเชิงกายภาพทั้ง 3 รายการของ IMD ตามความเห็นของที่ประชุม

คณะกรรมการชุดที่ 4 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แนวทางการดำเนินงาน

- พิจารณาแนวทางการดำเนินงานที่เป็นการบูรณาการร่วมกันในการดำเนินงานที่สามารถเห็นผลทันที และการสนับสนุนกลุ่มคลัสเตอร์ที่สามารถต่อยอดและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันได้ และมีความจำเป็นและต้องการพัฒนาเรื่องทรัพยากรมนุษย์ สมรรถนะของแรงงาน โดยอาศัยงานวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์

เทคโนโลยี และนวัตกรรม เข้ามาช่วยสนับสนุน อาทิ กล้วยไม้ น้ำมันปาล์ม ขึ้นส่วนยานยนต์

- การรวบรวมประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะจากที่ประชุม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางการดำเนินงานในระยะสั้นและระยะยาวที่ชัดเจนและส่งมอบให้คณะอนุกรรมการชุดที่ 2 ด้านการพัฒนาคลัสเตอร์ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาต่อไป

มติที่ประชุม

- เห็นควรให้มีการนำเสนอกรณีศึกษาด้านการพัฒนาการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ (Best Practice) ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รวมถึงกระบวนการเรียนรู้ นำสู่การวางแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ในการประชุม กพข. ครั้งต่อไป

คณะอนุกรรมการชุดที่ 5 ด้านการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐและการพัฒนากระบวนการทางตุลาการ

แนวทางการดำเนินงาน

- วิเคราะห์ประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐจากการรวบรวมตัวชี้วัดระดับประเทศในด้านต่างๆ ที่สะท้อนผลการบริหารจัดการภาครัฐของไทยจำนวน 132 ตัวชี้วัด จาก 6 รายงานเชิงเปรียบเทียบ โดยทั้ง 132 ตัวชี้วัด สามารถจัดเป็น 37 กลุ่มดัชนี และ 9 กลุ่มงานบริการภาครัฐหลัก
- การดำเนินการของภาครัฐในการพัฒนาประสิทธิภาพ ได้มีการตราพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ขึ้น ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ ในวันที่ 21 กรกฎาคม 2558
- การพิจารณาวิเคราะห์ตัวชี้วัดด้านประสิทธิภาพภาครัฐและกระบวนการทางตุลาการที่เป็นจุดอ่อนทั้ง 3 กลุ่ม คือ ด้านการคลังสาธารณะ ด้านแนวคิดเชิงสถาบัน และด้านกฎระเบียบ/ประสิทธิภาพทางธุรกิจ ให้ความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

มติที่ประชุม

- เห็นควรจัดเตรียมประเด็นสำคัญเพื่อกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาการเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐและกระบวนการตุลาการในระยะเร่งด่วน โดยให้มีความชัดเจนทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบแนวทางการแก้ไข และระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อนำเสนอคณะกรรมการ กพข. พิจารณาต่อไป

คณะอนุกรรมการชุดที่ 6 ด้านการจัดการข้อมูลและการสื่อสารประชาสัมพันธ์

แนวทางการดำเนินงาน

- จัดทำร่างแผนปฏิบัติการคณะอนุกรรมการชุดที่ 6
- สศช. เป็นหน่วยงานประสานคณะอนุกรรมการทั้ง 6 ชุด เพื่อพิจารณาร่วมกันว่า ตัวชี้วัดที่เป็นจุดอ่อนของประเทศไทย ซึ่ง IMD และ WEF ใช้อยู่ปัจจุบันอ้างอิงแหล่งข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hard Data) หรือการสำรวจ (Survey) และมีความเหมาะสมกับประเทศไทยหรือไม่ เมื่อพิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ส่งข้อเสนอให้คณะอนุกรรมการชุดที่ 6 นำไปประสานกับ Partner Institutes ของ IMD และ WEF ต่อไป
- พิจารณาให้มีคณะทำงานที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ และด้านการปรับปรุงความสามารถในการแข่งขัน โดยอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญของ IMD มาเป็นทีมที่ปรึกษา

มติที่ประชุม

- ควรกำหนดเป้าหมายในระยะยาว ในการเลื่อนอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเพื่อนำเรียนหารีอรองนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล) ก่อนที่จะเสนอเข้าสู่การประชุมคณะกรรมการ กพข. ครั้งที่ 2/2558 ในวันที่ 24 กรกฎาคม 2558 ต่อไป
- ควรให้ประธานอนุกรรมการฯ ปรึกษานายชัยณรงค์ฯ ในการจัดทำแผนการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ทั้งในส่วนของการทำความเข้าใจกับผู้ตอบคำถาม และสื่อสารมวลชน
- ควรให้มีเตรียมการแถลงข่าวการประชุมคณะกรรมการ กพข. ครั้งที่ 2/2558 ในวันที่ 24 กรกฎาคม 2558 เพื่อทำสื่อสารกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยควรสร้างความเข้าใจในเชิงบวกเกี่ยวกับการปรับปรุงความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

กำหนดการประชุมหารือรองนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล) ร่วมกับประธานคณะกรรมการ 6 ชุด ภายใต้คณะกรรมการ กพข. ครั้งที่ 3/2558 ในวันที่ 20 กรกฎาคม 2558 ณ ทำเนียบรัฐบาล

การประชุมคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) ครั้งที่ 2/2558

1. กำหนดการประชุมคณะกรรมการ กพข. ครั้งที่ 2/2558
 - 1.1 ฝ่ายเลขานุการ กพข. ได้ประสานงานกับทีมงานของนายกรัฐมนตรี โดยในเบื้องต้นวันประชุม กพข. ครั้งที่ 2/2558 กำหนดเป็นวันศุกร์ที่ 24 กรกฎาคม 2558 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุมสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล
2. ร่างระเบียบวาระการประชุมในเบื้องต้น ประกอบด้วย
 - 2.1 เรื่องเพื่อทราบ
 - 1) สรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD ปี 2558
 - 2) ความคืบหน้าผลการดำเนินการตามมติคณะกรรมการ กพข. ครั้งที่ 1/2558
 - 2.2 เรื่องพิจารณา
 - 1) ร่างแผนปฏิบัติการคณะอนุกรรมการภายใต้ กพข.
 - 2) แนวทางการดำเนินงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการ 6 ชุด เพื่อขับเคลื่อนความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เครื่องชี้วัดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ

อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทย	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558
International Institute for Management Development (IMD)	27	26	26	27	30	27	29	30
The Ease of Doing Business	15	12	12	19	17	18	18	
World Economic Forum (WEF)	34	35	38	39	38	37	31	
เครื่องชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของไทย	2557	2557				2558		
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1		
สมรรถนะเศรษฐกิจโดยรวม								
1. อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)*	0.9	-0.4	0.9	1.0	2.1	3.0		
เกษตร	0.3	2.3	3.9	-0.4	-3.2	-4.8		
อุตสาหกรรมรวม	-0.4	-2.7	-0.7	0.4	1.4	2.3		
อุตสาหกรรมเบา		-3.9	0.5	1.5	3.6	2.0		
อุตสาหกรรมวัตถุดิบ		0.2	1.9	-0.1	0.1	3.0		
อุตสาหกรรมสินค้าทุนและเทคโนโลยี		-3.9	-4.2	-0.3	0.4	1.8		
ภาคบริการรวม	1.8	0.2	1.1	1.5	4.3	5.5		
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	2.9	-4.7	4.7	4.3	8.6	3.8		
การก่อสร้าง	-4.4	-12.9	-2.8	-2.5	1.3	25.4		
การขายส่ง การขายปลีก	0.7	-1.4	0.2	1.7	2.8	3.9		
โรงแรมและภัตตาคาร	-2.9	-3.1	-6.2	-6.1	3.3	13.5		
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	3.4	1.3	2.9	3.5	5.7	7.1		
ตัวกลางทางการเงิน	6.6	6.2	6.5	6.9	7.0	9.6		
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	0.1	-0.7	-0.8	-0.6	2.6	2.8		
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	3.3	4.8	3.0	1.6	4.0	-1.4		
การศึกษา	3.8	6.7	3.0	1.7	4.2	-1.2		
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1.9	2.8	2.0	-1.5	4.3	2.4		
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	3.3	2.7	-2.0	3.3	8.9	5.0		
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-4.4	-8.7	-6.6	-3.0	1.1	1.5		
2. มูลค่าการส่งออกสินค้าและบริการ (พันล้านบาท)	9,097.6	2,277	2,175.9	2,242.5	2,402.2	2,269.7		
3. ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (%)**	0.0	0.1	-0.8	-3.7	4.5	1.0		
สินค้า	0.7	0.6	1.3	-1.6	2.5	-2.5		
บริการ	-2.5	-1.8	-9.6	-11.7	11.7	14.3		
4. มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการ (พันล้านบาท)	8,229.7	2,036.7	2,049.3	2,104.3	2,039.3	1,905.6		
5. ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (%)**	-5.4	-10.5	-9.3	-0.4	-0.7	2.3		
สินค้า	-6.8	-13.6	-11.6	-0.4	-0.7	4.0		
บริการ	0.4	3.0	0.2	-0.5	-1.1	-3.6		
6. การลงทุนรวม (CVM, %)*	-2.6	-10.7	-5.1	2.6	3.2	10.7		
ภาคเอกชน	-2.0	-10.2	-4.3	3.2	4.1	3.6		
ภาครัฐ	-4.9	-12.6	-7.7	0.9	-0.5	37.8		
7. การส่งเสริมลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน								
จำนวนกิจการที่ขอรับการส่งเสริมสุทธิ	3,469	267	327	407	2,468	176		
เงินลงทุน (พันล้านบาท)	2,192.7	218.7	112.6	254.5	1,606.9	28.8		
จำนวนกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริม	1,662	448	296	453	465	793		
เงินลงทุน (พันล้านบาท)	729.4	34.9	150.5	243.3	300.7	217.5		
จำนวนกิจการที่ได้รับบัตรส่งเสริม	1,510	398	355	403	354	387		
เงินลงทุน (พันล้านบาท)	519.7	74.4	80.2	187.5	177.6	184.5		
8. ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ***	48.0	47.1	47.0	49.2	48.8	50.3		
9. จำนวนนักท่องเที่ยว (พันคน)	24,780	6,376	5,097	5,847	7,460	7,877		
อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	-6.7	-9.0	-15.9	-10.1	7.0	23.5		
10. ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม)	167.71	171.67	165.72	166.81	166.63	171.89		
11. อัตราการใช้กำลังการผลิตภาคอุตสาหกรรม (ไม่ปรับฤดูกาล)	60.48	61.84	59.52	60.47	60.08	62.11		
ประสิทธิภาพของภาครัฐ								
12. งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (พันล้านบาท)								
รัฐวิสาหกิจปีงบประมาณ	90.20	18.55	18.49	28.68	24.48			
รัฐวิสาหกิจปีปฏิทิน	298.07	50.42	85.60	62.46	99.59			
ประสิทธิภาพของภาคเอกชน								
13. อัตราเพิ่มของผลิตภาพแรงงานรวม (CVM, %)*	1.3	-0.3	1.8	0.7	2.9	4.2		
เกษตร	2.7	0.8	6.0	1.4	3.2	0.3		
อุตสาหกรรม	-2.3	-2.3	-2.8	-0.9	-3.1	0.7		
บริการ	1.4	1.4	2.2	-0.4	2.3	4.2		
โครงสร้างพื้นฐานหลัก								
14. จำนวนโทรศัพท์พื้นฐาน (จำนวนประชากร /เลขหมาย)	11.6	11.7	11.8	11.8	11.9	11.7		
15. จำนวนโทรศัพท์เคลื่อนที่ (จำนวนประชากร /เลขหมาย)	0.84	0.77	0.77	0.76	0.75	0.77		
16. Containers ขาออก (1,000 TEU)****	4,023.5	939.8	1,005	1,047.9	1,030.8	979		
17. การขนส่งสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศขาออก (พันตัน)	704.18	168.21	172.59	169.60	193.78	181.32		

*เป็นข้อมูลที่ดีคำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdb.go.th

**ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย

***ดัชนีมีค่าเท่ากับ 50 หมายถึง ความเชื่อมั่นทางธุรกิจทั้งตัว ดัชนีมีค่ามากกว่า 50 หมายถึง ความเชื่อมั่นทางธุรกิจดีขึ้น ดัชนีมีค่าน้อยกว่า 50 หมายถึง ความเชื่อมั่นทางธุรกิจลดลง

****จำนวนตู้คอนเทนเนอร์จากท่าเรือกรุงเทพและแหลมฉบัง ไม่ได้รวมท่าเรือเชียงแสนและเชียงของ เนื่องจากสองท่าเรือดังกล่าวเป็นท่าเรือแม่น้ำการบรรจุของไม่ได้บรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์

ที่มา : 1/ 2/ 3/ 4/ 5/ 6/ 12/ 13/ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 7/ 8/ ธนาคารแห่งประเทศไทย 9/ กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 10/ 11/ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม 14/ 15/ บริษัท พท. คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และภาคีสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท) 16/ การทำเรือแห่งประเทศไทย 17/ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

เกร็ดความรู้

PISA คืออะไร

PISA : Programme for International Student Assessment โครงการประเมินผลการศึกษาของประเทศสมาชิก ที่ดำเนินการโดย Organization for Economic Co-operation and Development หรือ OECD

จุดประสงค์ เพื่อสำรวจระบบการศึกษาของนานาชาติว่าได้เตรียมความพร้อม สำหรับการใช้ชีวิตและการมีส่วนร่วมในสังคมในอนาคตเพียงพอหรือไม่ โดย PISA เน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียนที่จะใช้ความรู้และทักษะเพื่อเผชิญกับโลก ในชีวิตจริงมากกว่าการเรียนรู้ตามหลักสูตรในโรงเรียน โดยจัดให้มีการทดสอบสมรรถนะเด็กนักเรียนวัย 15 ปี หรือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากทั่วโลก โดยเริ่มดำเนินโครงการตั้งแต่ ปี 2000 ในปีที่ผ่านมา นักเรียนทั้งหมด 470,000 คน จากโรงเรียนต่างๆ ใน 65 ประเทศ เข้าร่วมการประเมินเชิงเปรียบเทียบนี้ โดยทุกประเทศจะใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน และมีการกำหนดพื้นที่ ขนาดโรงเรียนในการสอบที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

การประเมินสมรรถนะ ในวัดความรู้ 3 ด้านคือ
การอ่าน (Reading Literacy)
คณิตศาสตร์ (Mathematical Literacy)
วิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy)

การแบ่งรอบการประเมิน

- ระยะที่ 1** (PISA 2000 และ PISA 2009) เน้นด้านการอ่าน
ให้นำหนักข้อสอบด้านการอ่าน 60% และที่เหลือเป็นด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อย่างละ 20%
- ระยะที่ 2** (PISA 2003 และ PISA 2012) เน้นด้านคณิตศาสตร์
ให้นำหนักข้อสอบด้านคณิตศาสตร์ 60% และด้านการอ่านและวิทยาศาสตร์อย่างละ 20%
- ระยะที่ 3** (PISA 2006 และ PISA 2015) เน้นด้านวิทยาศาสตร์
ให้นำหนักข้อสอบด้านวิทยาศาสตร์ 60% และด้านการอ่านและคณิตศาสตร์อย่างละ 20%

ผลการสอบล่าสุด เด็กนักเรียนฮ่องกงจีนเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาดีที่สุดในโลก ตามด้วยเกาหลี ฮองกง-จีน จีนไทเป ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ที่ล้วนมีคะแนนอยู่ในกลุ่ม 5 หรือ 10 ประเทศแรก ทุกวิชา ส่วนนักเรียนไทย แสดงผลการประเมินต่ำกว่าค่าเฉลี่ยนานาชาติทุกวิชา และมีแนวโน้มลดต่ำลงทุกวิชาเมื่อเทียบกับการประเมินครั้งแรก

เจ้าของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ที่ปรึกษา : นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ เลขาธิการ สศช.

นายอานันท์ ณะเฒ่า รองเลขาธิการ สศช.

นางสมศรี เหลืองมณีรัตน์ ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นางสาวมารยาท สมุทรสาคร ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์การค้าและบริการ

กองบรรณาธิการ : นางมณฑาทิพย์ จันทร์พุ่ม วิทยารัฐ นางสาวสว่างจิตร์ สมภักดี นางสาวสุภัทรา ศรีภูมิเพชร

ติดต่อกองบรรณาธิการ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

เลขที่ 962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100 โทร 0-2280-4085

ต่อ 3600, 5205, 3624 โทรสาร 0-2281-1821 – 2

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : cdo@nesdb.go.th